

मेचवैश्व, [न] स्त्री, (मेचानां वैश्व भवनम् ।) आकाशम् । इति जटाधरः ।
 मेचसारः, पुं, (मेचस्य सार इव ।) चीनकपूरः । इति राजनिर्घण्टः ।
 मेचसुद्ध, [द्व] पुं, (मेचाः सुद्धो मित्राणि यस्य ।) मयूरः । इति हेमचन्द्रः ।
 मेचसूतितोद्व, पुं, (मेचस्य सूतितोद्व उत-पत्तिरस्य । नचमेचशब्देनास्य अङ्कुरोत्पत्ति-क्षयात्वम् ।) विकण्टकवृक्षः । इति राज-निर्घण्टः ॥ (विशेषोऽस्य विकण्टकशब्दे ज्ञेयः ॥)
 मेचाखं, स्त्री, (मेचस्य आखा नामास्याः) सुक्तकम् । इति रत्नमाला ।
 मेचागमः, पुं, (मेचानां आगमोऽत्र ।) वर्षाकालः । इति शब्दरत्नावली । (यथा, घटकपरिकायः ।) “नवाख्यमन्त्राः शिखिनो नदन्ति मेचागमे कुन्दसमानदन्ति ॥”
 मेचस्यागमनश्च ॥
 मेचानन्दा, स्त्री, (मेचेन आनन्दोऽस्याः) वलाका । इति राजनिर्घण्टः ।
 मेचानन्दौ, [न] पुं, (मेचेन आनन्दतीति । आ + नन्द + णिनिः ।) मयूरः । इति राजनिर्घण्टः ।
 मेचान्तः, पुं, (मेचानां अन्तोऽवसानमत्र ।) शरत्कालः । इति राजनिर्घण्टः ।
 मेचास्थि, स्त्री, (मेचानां अस्थीव ।) करका । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 मेचासदं, स्त्री, (मेचानां आसदं स्थानम् ।) आकाशम् । इति धनञ्जयः ।
 मेचोदरः, पुं, (मेचस्य उदरमस्य ।) अर्हत्पिता । इति हेमचन्द्रः ।
 मेचकं, स्त्री, (मचति वणान्तरेण मिश्रीभवतीति । मच + “कृत्वादिभ्यः संज्ञायां वुन् ।” उणा० ५। ३५। इति वुन् । ततः “पचिमचोरिच ।” उणा० ५। ३५। इति इत्वे लघुपञ्चगुणः । यदा, मच मचि कल्बने + अकन् । मचि परितुचां नास्तीद्वैत्वम् । मेचकः कृष्णनीलः स्यादतसोऽप्युपसर्गः । इति शब्दार्णवः । अतुपत्तिस्तु मचति मिश्रीभवति वणान्तरेण इति भरतः । इत्यमरटीकायां रघु-नायकवर्णनं ।) ओतोऽञ्जनम् । अन्वकारः । इति मेदिनी । के, १४० ॥ नीलाञ्जनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा,— “मेचकं मर्हनाञ्जनपिण्डवदीयतुल्यरूपम् ।” इति माधवकरजतरुविनिश्चयव्याख्यानेऽतीसा-राधिकारे विजयरचितः ॥)
 मेचकाः, पुं, मयूरचन्द्रकः । श्यामलः । इति मेदिनी । के, १४० ॥ (यथा, “मेचकाभं आगार-धृमाभश्च ससारगन्धकादिमणिमच्छणीकृतकण्य-वर्णस्यैव वर्णो मेचक इति जेष्ठादयः प्राहुः विक्रयकण्य इत्यर्थः ।” इति रुविनिश्चयस्य रक्तपित्तव्याख्याने विजयेनोक्तम् ॥) घूमः । मेघः । प्रोभाञ्जनः । इति शब्दरत्नावली । श्यामलगुणयुक्तं, त्रि । इत्यमरः । १।५।१४ ॥ (यथा, शिशुपालवधे । ६।२६।

“गणकदम्बकमेचकसुचकै-
 नंभसि वीक्ष्य नवाख्यदम्बरे ॥”)
 मेचकाभिधा, स्त्री, (मेचकस्याभिधा नामास्याः ।) पातालमण्डलीतता । इति राजनिर्घण्टः ।
 मेट, ऋ उन्मादे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-अक०-सेट् ।) ऋ, अमिमेटत् । मेटति लोकः । उन्मादतीत्यर्थः । इति दुर्गादासः ।
 मेटुला, स्त्री, (मेटतीति । मेट् बाहुलकात् उलच् । टाप् च ।) आमलकी । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 मेठः, पुं, (मेटति उन्मादतीति । मेट् + अच् ।) पृथोदरादित्वात् साधुः । इति हस्तिपकः । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 मेठ, ऋ उन्मादे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-अक०-सेट् ।) ऋ, अमिमेडत् । मेडति उन्मादतीत्यर्थः । इति दुर्गादासः ।
 मेट्टः, पुं, (मेडत्यनेनेति । मिड् सेचने + “दास्त्री-शस्ययुगस्तुतद्विचित्रमिडपतदश्रुनष्टः करणे ॥” ३।१।२२ । इति वुन् ।) शिश्रुः । (यथा, मनी । ८।२२२ ।
 “अवस्तुचयतो मेट्टमवश्रुयतो गुदम् ॥”)
 स तु गर्भस्य सप्तभिर्मासेभ्येति । इति सुख-बोधः ॥ (यथा, “अवगमनयनवदनप्राणगुदमेट्टाणि नवस्रोतोऽनिरागां बहिर्मुखान्येतान्येव ॥” इति सुश्रुते शरीरस्थाने पञ्चमेऽध्याये ।) शिरः पर्यन्तं गताया वचनाया मूलस्थानम् । यथा, पूर्वाण्डकृतघट्टकक्रान्तिरूपेण । “वजास्था मेट्टेष्टाश्चिरसि परिगता मध्ये मे स्थाव्यवन्ती ।” मेट्टस्याप्राप्तत्वं जन्मान्तरे कृतस्य महापापस्य चिह्नं कुलविशेषः । यथा, भविष्यपुराणीय-मथ्यतन्त्रव्याख्यायां ।
 “शृणु कुलमणं विप्र ! उत्तरोत्तरतो गुहम् । विचर्चिका तु दुष्कर्मा चर्चरीयस्तृतीयकः । विकर्तुर्नृणताम्रौ च ह्यख्येति तथाटकम् । एषां मध्ये तु यः कुली गर्हितः सर्वकर्मसु ॥ अथवत्सर्वमात्रेण गच्छे भावे तथा नसि ॥”
 दुष्कर्मा अपाठतमेष्टः इति स्मृतिसंघटितारः । पञ्चभूतानां मध्ये एयिया रजोगुणांशत उत्-पन्नो मेट्टः तथाच वेदान्तपञ्चदश्याम् ।
 “रजोऽंशः पञ्चभिर्लक्षां क्रमात् कर्म्मन्दि-
 याणि तु । वाकपाणिपादपायूपस्थाभिधानानि चरित्रे ॥”
 उपस्येन्द्रियं नाम उपस्थयतिरिक्तं उपस्थाग्र्यं अचयुक्तोत्पन्नशक्तिमद्विज्यं इत्यात्मनात्म-विवेके शहराचार्यः । अस्य लज्जयादकं लिङ्ग-शब्दे उपस्थशब्दे च द्रष्टव्यम् ॥) मेघः । इत्य-मरः । २।६।६६ ॥ (यथास्य पंथायः ।
 “मेष्टो मेष्टो हुष्टो मेघ उरश्च उरगोऽपि च । अविष्टं विस्तथोणां दुःकथन्ते तद्गुणा अथ ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये-भागे ॥)
 मेट्टश्री, स्त्री, (मेट्टस्य श्रेष्ठमिव श्रेष्ठमस्याः ।) गौरादित्वात् ङीष् ।) मेघश्रीद्वयः । इति रत्नमाला ॥

मेष्टः, पुं, हस्तिपकः । इति चारावली ॥
 मेष्टः, पुं, हस्तिपकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 मेष्टः, पुं, मेघः । इति शब्दरत्नावली ॥
 मेथ, ऋ ऋ सङ्गे । वधे । मेथायाम् । इति कवि-कल्पद्रुमः ॥ (भा०-उभ०-सङ्गे अक०-वधे-मेथा-याच् अक०-सेट् ।) ऋ, मेथति मेथते धीरो गुणिना सङ्गत इत्यर्थः । ऋ, अमिमेथत् । मिमेथ । इति दुर्गादासः ।
 मेथिः, पुं, (मेथन्ते पशवोऽनेति । मेथ सङ्गे + “सर्वधातुभ्य इन् ।” उणा० ४।१।२७ । इति इन् ।) खले पशुन्यनार्थव्यस्तदाह । मेद काठ इति भाषा । यथा,—
 “मेधिमैथिः खलेवाजी खले गोवन्दहार यत् ॥”
 इति हेमचन्द्रः । ३।५।५८ ॥
 (स्त्री, मेथिका । तत्पर्यायो यथा,—
 “मेथिका मेथिनी मेथिरीपनी बहुपत्रिका । बोधिनी बहुबीजा च ज्योतिर्गन्धफला तथा ॥ वल्लरी चन्द्रिका मन्था मिश्रपुष्पा च केरवी ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
 क्वचित् मेथीति पाठो दृश्यते ।)
 मेथिका, स्त्री, (मेथतीति । मेथ् + ण्वल् । टाप् अत इत्वम् ।) क्षुपविशेषः । मेथिश्राक इति भाषा । तत्पर्यायः । मेथिनी २ मेथी ३ दीपनी ४ बहुपत्रिका ५ बोधिनी ६ गन्धबीजा ७ ज्योतिः ८ गन्धफला ९ वल्लरी १० चन्द्रिका ११ मन्था १२ मिश्रपुष्पा १३ केरवी १४ कुक्षिका १५ बहु-पण्यौ १६ पीतबीजा १७ । अस्या गुणाः । कटु-त्वम् । उष्णत्वम् । रक्तपित्तप्रकोपणत्वम् । अरो-चकहरत्वम् । दौर्भिकारित्वम् । वातघ्नत्वम् । दीपनत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ अथ मेथी वनमेथी । तयोर्गामगुणाः ।
 “मेथिका मेथिनी मेथी दीपनी बहुपत्रिका । बोधिनी गन्धबीजा च ज्योतिर्गन्धफला तथा ॥ वल्लरी चन्द्रिका मन्था मिश्रपुष्पा च केरवी । कुक्षिका बहुपण्यौ च पीतबीजा सुनिच्छदा ॥ मेथिका वातघ्नमनी शङ्खप्री ज्वरनाशिनी । ततः खल्यगुणा वन्या वाजिनी सा तु पूजिता ॥”
 इति भावप्रकाशे पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
 मेथिनी, स्त्री, (मेथतीति । मेथ् + णिनिः । ङीप् ।) मेथिका । इति राजनिर्घण्टः ।
 मेथी, स्त्री, (मेथिः + कृदिकारादिति पञ्चे ङीष् ।) मेथिका । इति राजनिर्घण्टः ॥ (स्तम्भः । यथा, शतपथब्राह्मणे । ३।५।३।२१ ।
 “विद्यावे लेति मेथीसुपनिहनीतरतस्ततो यदु च मासुवे ॥”
 “मेथी स्तम्भम् ।” इति तद्व्याख्यम् ॥)
 मेद, ऋ ऋ वधमेधयोः । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-उभ०-अक०-सेट् ।) ऋ, अमिमेदत् । ऋ, मेदति मेदते शास्त्रार्थं शिष्यः धारयतीत्यर्थः । मिमेदुः । इति दुर्गादासः ।
 मेदः, [स्] स्त्री, (मेदति क्षिप्रतीति । मिद् + “सर्वधातुभ्योऽनुन् ।” उणा० ४।१।२८ । इति